

jeme a tvoje zmŕtvychvstanie
vyznávame kým neprídeš v sláve!

**Takto uvažujú a mýlia sa, lebo
vlastná zloba ich zaslepila. Ne-
poznajú Božie tajomstvá, ani
odmenu za svätosť nečakajú
a ani v oslávenie čistých duší
neveria.**

Múd 2,1a 12-22

Piatok
24.3.2023

**Bezbožní hovoria vo svojom
zvrátenom zmysľaní: „Číhajte
na spravodlivého, lebo nám je na
t'archu. Stavia sa proti nášmu
správaniu, vyčíta nám prestupo-
vanie zákona, žaluje, že sme zra-
dili svoju výchovu. Chvastá sa, že
pozná Boha, a Božím synom sa
nazýva.**

**Obžalúva naše zmysľanie, už aj
pohľad na neho je nám na t'ar-
chu. Lebo jeho život je nepodob-
ný ostatným a odlišné sú jeho
chodníky. Pokladá nás za spotvo-
rených a bočí od našich ciest ako
od nečistoty; blahoslaví údel
spravodlivých a chváli sa, že Boh
mu je otcom.**

**Nuž pozrime, či sú jeho reči prav-
divé, a skúsme, ako sa to s ním
skončí. Lebo ak je ozaj Božím
synom, on sa ho ujme
a vyslobodí ho z rúk odporcov.**

**Skúšajme ho potupou a súžením,
aby sme poznali jeho miernosť
a vyskúšali jeho trpezlivosť. Od-
súďme ho na smrť potupnú, ved'
mu príde pomoc, ako hovorí.“**

Sobota
25.3.2023

**Obety a dary si nepraješ, lež
uši si mi otvoril. Nežiadaš žer-
tvu ani obetu zmierenia, preto
som povedal: „Hľa prichádzam.**

Vo zvitku knihy je napísané
o mne, že mám plniť tvoju vôľu.
A to chcem, Bože môj, hlboko
v srdci mám tvoj zákon.“

**Ohlasujem tvoju spravodlivosť
vo veľkom zhromaždení; svo-
jim perám hovoriť nebránim,
Pane, ty to vieš.**

**Tvoju spravodlivosť si v srdci
neskrývam, rozprávam o tvojej
vernosti a o tvojej spáse. Ne-
skrývam tvoju milosť a pravdu
pred veľkým zhromaždením.**

Ž 40,7-8a.8b-9 10.11

**Nikto z nás sa neocitol na tom-
to svete náhodou. Každý má**

svoj údel, slobodný údel, ktorý je
údelom Božieho vyvolenia. Naro-
dil som sa ako Božie dieťa, Boží
služobník s poslaním slúžiť, byť
činný, budovať. A to od matkinho
lona. Boží služobník Ježiš slúžil až
do smrti. Vyzeralo to ako poráž-
ka, ale to bol spôsob jeho služby.
Táto skutočnosť nám ozrejmuje
ako máme i my v živote slúžiť.

Slúžiť znamená dávať sa druhým.
Slúžiť pre každého z nás znamená
nenárokovat' si nič, čo by nebolo
službou. Služba je sláva, a Kristo-
va sláva spočíva v tom, že slúžil až
do smrti na kríži (Flp 2,8). Ježiš je
služobník Izraela. Boží ľud je slu-
žobníkom, no keď sa vzdá tohto
služobného postoja, tak sa jedno-
ducho stane odpadlíkom - vzdá sa
povolania, ktoré dostal od Boha.

Ak sa ktokoľvek z nás vzdali svoj-
mu povolaniu slúžiť, tak sa vzdá-
ľuje Božej láske.

pápež František

Pôstne listy 2023

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

4. pôstna Nedela
19.3.2023

**Zaviedli ho, toho, čo bol pred-
tým slepý, k farizejom. Ale v ten
deň, keď Ježiš urobil blato
a otvoril mu oči, bola práve
sobota. Preto sa ho aj farizeji
pýtali, ako to, že vidí. On im
povedal: „Priložil mi na oči bla-
to, umyl som sa a – vidím.“ Nie-
ktorí farizeji hovorili: „Ten člo-
vek nie je od Boha, lebo neza-
chováva sobotu.“ Iní vraveli:
„Ako môže hriešny človek robiť
takéto znamenia?“ A rozštiepili
sa. Znova sa teda pýtali slepého:
„Čo hovoríš o ňom ty? Ved' tebe
otvoril oči!“ On odpovedal: „Je
prorok.“ Jn 9,1-41**

Osobné stretnutia sú také, kto-
ré nám v ústach, ako po dobrom
jedle, nápoji, či umeleckom zážit-
ku nechajú úžasnú dochuť.
„Chuť večnosti!“

Osobné stretnutia majú ozaj
chuť večnosti. Prinajmenšom si
prajeme, aby sa to stretnutie
nikdy neskočilo. Túžime ešte po
jedno dúšku, ešte po jednom
nádychu, ešte po malej chvíli
strávenej spolu.

Stretávam sa veľa s ľuďmi a
často preto bývam unavený. No

spozoroval som, že nie je stret-
nutie ako stretnutie. Sú tu také,
ktoré človeka prekvapia a pote-
šia svojou pravdivosťou - auten-
ticitou. Sú aj také, ktoré prekva-
pia svojou drzosťou a predpoja-
tosťou - no samé o sebe nie sú
zlé. No pre mňa osobne sú
najhoršie také, ktoré prekvapia
svojou nevšímavosťou a tichom
na jednej strane spektra, a na
tej druhej snahou obviňovať
druhých z toho čo vlastne ro-
bím sám - týchto sa bojím, lebo
je v nich veľa tvrdosti
(tvrdohlavosti). I dnešné božie
Slovo na túto tvrdosť poukazu-
je.

Ježiš bol posúdený - nezachová-
va sobotu - je to hriešny člo-
vek! No osobné stretnutie sle-
pého človeka s Ježišom ho učí
vyznať - je to prorok!

Ach tie osobné stretnutia.
Toľko ich potrebujeme a tak si
ich vieme navzájom kaziť.

Na záver pridávam celkom
pekný komentár od pátra
Vojtecha Kodeta:

*Závěr příběhu nám ukazuje, že
ti, kteří si osobovali právo sou-
dit, jsou ve skutečnosti souzeni
Ježíšem. Ti, kteří se domnívali,
že jsou vidoucí, se projevují jako
zaslepení. Ti, kdo ukazovali na
druhé prstem a tvrdili o nich, že*

*jsou hříšníci, jsou sami ve velmi
těžkém hříchu. Tato hříšná zasle-
penost vyplývá z jejich zatvrzelé-
ho srdce. I my si tedy položme
otázku: kdo je slepý a kdo vidí?
Ten, kdo uzavírá své srdce ve
vztahu k Ježíšovi, zůstává ve své
zaslepenosti, zatímco ten, kdo
vnímá svou neblahou slepotu, se
otevívá uzdravujícímu a
osvěčujícímu působení Pána Ježí-
še Krista.*

Sme na ceste k Veľkej Noci a
preto nám všetkým prajem ces-
tu plnú ŽIVOTODARNÝCH A
PRAVDIVÝCH, OSOBNÝCH
VZŤAHOV s chuťou večnosti.

Napíš si tu vec, postoj, situáciu,
v ktorej si mal tvrdé srdce. A cez
deň sa k tomu vráť v modlitbe.

Alebo to použi ako zrkadlo živo-
ta, a pomenuj si určité svoje
postoje. A popros o Ducha Svä-
tého, aby ťa naučil niečomu
novému.

Alebo si tu napíš za čo by si
chcel dnes viac ďakovať.

Rondelok

20.3.2023

Keď ho zazreli, střípli od údivu a Matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“ On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril. Lk 24:1-51a

Svätý Jozef - Muž podľa Božieho plánu.

Boli sme stvorení preto, aby sme zohrávali dôležitú úlohu rovnako ako voda, ktorá bola stvorená nato, aby tiekla dolu kopcom. Pri honbe za týmto pokladom objavujeme človeka, ktorým sa máme stať podľa zámeru, aký mal Boh s nami ešte pred stvorením sveta. Stať sa takými, akých nás poznajú v Božom kráľovstve. Spoznať, čo má pred očami Boh, keď sa na nás pozrie. Ak s ním spolupracujeme, nastupujeme na úzku cestu na ktorej sa stávame takými, akými sme vždy mali byť. Osobami podľa Božieho plánu. Potrebujeme vedieť, kto sme, potrebujeme sa stretať s Bohom.

Aj Šavol, ktorý sa rozhodol zničiť Boží ľud, po stretnutí s Bohom postupne prijíma svoju pravú identitu. Stane sa Pavlom, ktorý privádza Boží ľud

k slobode. Podobnými premenami prešli Abrahám Jakub, Peter.

Je to pre nás pomalý a postupný proces, počas ktorého sa stávame ľuďmi podľa Božích plánov.

Jozef netušil, čo sa odohrá v jeho živote. Mal svoje predstavy o živote. Prijal Božie zásahy aj napriek tomu, že ničomu nerozumel a stal sa z neho muž, ktorého Boh použil tam, kde to bolo potrebné.

Svätý Jozef, nauč nás s pokojom a pokorou prijímať svoju premenu, aby nás Boh mohol použiť pri budovaní svojho kráľovstva. Amen.

Utorok

21.3.2023

Ježiš mu vrazil: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil. No v ten deň bola sobota, preto Židia hovorili uzdravenému: „Je sobota, nesmieš nosiť lôžko!“ Ale on im odvetil: „Ten, čo ma uzdravil, mi povedal: ‚Vezmi si lôžko a chod!‘“ Pýtali sa ho: „A kto je ten človek, čo ti povedal: ‚Vezmi

a chod?‘“ Jn5,1-3,5-6

**Mikuláš z Flüe, pustovník
Patrón Švajčiarska**

Narodil sa pri meste Sachseln v kantóne Obwalden, v dnešnom Švajčiarsku. Pochádzal z roľníckej rodiny. Od malička mal záľubu v samote a modlitbe v tichu. V roku 1459 sa stal radným v kantóne Obwalden a zároveň starostom dediny, kde žil. Všetci si ho vážili, bol známy ako spravodlivý a múdry človek. Odmietol politickú kariéru.

...

Mnohí ľudia za ním prichádzali, aby ho žiadali o radu. Navštevovali ho aj politici a predstavitelia občianskeho života. Na zhromaždení v Stans v roku 1481 bol sprostredkovateľom mieru. Zabránil tak krvavej občianskej vojne medzi švajčiarskymi kantónmi.

Mnohí pozorovali jeho život zo zvedavosti a podozrievali ho z rôznych vecí. Svedectvo jeho života a ovocie jeho konania ich však nakoniec presvedčilo o Mikulášovom dobrom úmysle. Zomrel 21. marca 1487. Pochovaný je vo farskom kostole v Sachseln. Na mieste jeho pustovne stojí teraz kaplnka. Hrob i kaplnka patria k najnavštevovanejším pútnym miestam vo Švajčiarsku.

Aj Ježišovo správanie polo podrobené skúmaniu zo strany, a je podrobené skúmaniu. Každý jeden človek skúma, čo všetko dokáže Božia dobrota. Sve-

ductvo jeho života a ovocie jeho konania ma však nakoniec ...

Streda

22.3.2023

Ježiš povedal Židom: „Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“ Preto sa Židia ešte väčšmi usilovali zabiť ho, lebo nielenže porušoval sobotu, ale aj Boha nazýval svojím Otcom a robil sa rovným Bohu. Ježiš im vrazil:

„Veru veru, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Čo robí Otec, to robí podobne aj Syn. Ved' Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí; a ukáže mu ešte väčšie skutky ako tieto, aby ste sa čudovali. Jn5,17-30

„Existuje jedna určitá myšlienka, ktorá raz vyvolá skutočne svetovú vojnu, a to: že Boh nestvoril človeka ako spotrebiteľa a výrobcu, že potrava nie je životným cieľom, že žalúdok nemá byť väčší ako hlava, že život sa nezakladá výlučne na zisku, že človek je postavený do času, aby mal čas, a nie aby odniekal do behol najprv nohami a potom

srdcom.“ Karl Kraus 1874-1936
Viac než myšlienkou by mohla byť jednoduchým a trýznivým podozrením. Našťastie sa tieto podozrenia, ani nemihnú v hlavách našich blížnych. A tak sa táto „skutočne svetová vojna“ odsúva na neurčito.

(z knihy: Alessandro Pronzato - 365 provokujúcich inšpirácií)

No predsa sa len niečo deje. „Syn nemôže nič robiť sám od seba!“ Všetko sa učíme od našich otcov a mám. Máme pred sebou posledné týždne veľkého pôstu, teda pozorne sledujme, čomu nás chce priučiť ten náš nebeský Otec.

Štvrtok

23.3.2023

Ježiš povedal Židom: „Ak vydávam svedectvo o sebe len ja sám, moje svedectvo nie je pravdivé. Ale je niekto iný, čo svedčí o mne, a ja viem, že svedectvo, ktoré vydáva o mne, je pravdivé. Vy ste poslali k Jánovi a on vydal svedectvo pravde. Lenže ja neprijímam svedectvo od človeka, ale toto hovorím preto, aby ste vy boli spasení. On bol lampa, ktorá horí

a svieti, a vy ste sa chceli chvíľu veseliť v jeho svetle. Jn 5,31-47

Svätý Otec František v jednom zo svojich príhovorov na rannej svätej omši z kaplnky svätej Marty píše takého svedectvo: „Ohováranie ničí Božie dielo.

Všetci sme hriešnici a máme svoje hriechy. Ale ohováranie je niečo iné. Je to istotne hriech, ale aj niečo iné. Ohováranie chce zničiť Božie dielo. Rodí sa z niečoho, čo je už samo v sebe zlé, rodí sa z nenávisťi. A tá sa rodí z diabla. Ohováranie má ničiť Božie dielo v človeku, v dušiach, používa klamstvo, aby sa veci posunuli dopredu. A je isté, že tam kde sa nachádza ohováranie, tam je Satan.

Aké je svedectvo môjho života. Aké je svedectvo môjho kresťanského života? Sú to ešte stále dve koľajnice, ktoré sa nikdy nespoja. Dokonca ani na výhybke?

Byť kresťanom je dar. A tento dar je nielen morálnou nutnosťou, nemenným princípom, ale je omnoho viac. Tento dar je životodarnou silou, plodnou silou Cirkvi, ktorá nás nevedie k dosiahnutiu kariéry, alebo k moci nad ľuďmi, ... ale je to dar, ktorý nám umožňuje ísť vpred silou Ducha a zvestovať Ježiša.

A tak svedectvo, ktoré vydávam o sebe nie je pravdivé, ale to, ktoré vydáva o mne život je. Svedectvom Ježišovho života je kríž. No nie len jeho útrpná časť, to by nebolo kresťanské, ale jeho zmŕtvychvstanie.

A preto: smrť tvoju Pane zvestu-